

תת"ע 13920/03/20 - מדינת ישראל נגד נתשה ראמי נתשה ראמי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 13920-03-20 מדינת ישראל נ' נתשה ראמי
תיק חיצוני: 30251430663

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	נתשה ראמי נתשה ראמי

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, למבקש יוחסה עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, נהג במהירות של 149 קמ"ש במקום 90 קמ"ש, עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 26.11.2019.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 04.05.2020 המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר. הדיון בעניינו של המבקש נדחה ליום 02.11.2020, בשל מצב החירום במדינה - נגיף הקורונה. ביום 02.11.2020 הגיש המבקש בקשת דחיה והדיון נדחה ליום 07.03.2021. המבקש לא התייצב לדיון בעניינו ונדון בהעדרו לעונשים של 90 יום פסילה בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, כך שלמבקש נותרו 60 ימי פסילה בפועל, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שלוש שנים וקנס 1500 ₪.
4. לטענת המבקש הוא לא התייצב לדיון שכן לא קיבל את החלטת הדחיה של בית המשפט על בקשתו. לטענתו הוא לא ביצע את העבירה ויגרם לו עיוות דין היה ולא ינתן לו יומו. המבקש תמך בקשתו בתצהיר.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש הגיש בקשת דחיה והדיון נדחה לבקשתו והוא בחר לפעול בעצימת עיניים. היה על המבקש לעקוב אחר בקשתו.

עוד טענה המשיבה, כי אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, ואין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי.

במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

9. בחנתי את טענותי של המבקש ולא מצאתי מקום להיעתר לבקשה.

הדיון בענייניו של המבקש נקבע ליום 02.11.2021, המבקש הגיש בקשת דחיה ביום הדיון ולא טרח להתייבב. בית המשפט נענה לבקשה והיה על המבקש לעקוב אחר גורל בקשתו.

המבקש נדון בהעדרו ואין בעונשים שהוטלו עליו כדי להחמיר עימו.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

12. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונות סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט."

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם

למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

14. המבקש יפעל בהתאם לגזר הדין.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' אב תשפ"א, 08 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.